

още тукъ-тамъ да продължавали да ги развъждатъ още дълго време.

Въ Европа, следъ като се разпаднала гръко-римската цивилизация, отъ гължбовата поща не останало ни следа. Презъ време на феодализма имали право да развъждатъ гължби само привилегированитѣ съсловия, а останалото население не само че нѣмало право да държи гължби, но било задължено да ги преследва, когато опустошаватъ нивитѣ му.

Следъ дълга междина отъ време развъждането на пощенския гължбъ за пръвъ пжтъ се възобновява въ Нидерландия, гдето го използвали за военни цели. Къмъ 1818 г., следъ дълго затишие, се прави опитъ да се пустнатъ гължби отъ голѣми разстояния — това станало въ Лиежъ (Белгия), гдето се образувалъ кржжецъ отъ любители на развъждане гължби. Въ това време богати хора сжщо почнали да се ползватъ отъ пощенскитѣ гължби. Казватъ, че лондонскитѣ банкери Ротшилдъ се обогатилъ благодарение на това, че неговитѣ агенти, които се движели презъ време на войната следъ войскитѣ, съобщавали съ помощта на гължби за победитѣ или пораженията на Наполеона I. Когато последниятъ претърпѣлъ поражение при Ватерлоо, Ротшилдъ узналъ за това три дня по-рано отъ английското правителство, и поради това той ималъ възможностъ да откупи много ценни книжа на ниска цена. Въ време на френската революция (1848 г.) белгийскитѣ вестници, като се ползвали отъ гължбитѣ, печатали известия отъ Парижъ въ сжщия день, въ който се обнародвали и въ Парижъ. За военни цели пощенскитѣ гължбъ билъ използванъ успѣшно презъ времето, когато австрийскитѣ войски обсаждали Венеция.

Къмъ срѣдата на XIX в., съ изнамирането на телеграфа, гължбовата поща изчезва, и само белгийцитѣ ѝ останали вѣрни. Тѣ не само подържали тази порода, но и усъвършенствували нейнитѣ летателни качества.